

РЕШЕНИЕ

№ 6434

гр. София, 16.11.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, X КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 16.10.2020 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Весела Цанкова

ЧЛЕНОВЕ: Наташа Николова

Елеонора Попова

при участието на секретаря Кристина Петрова и при участието на прокурора Милен Ютеров, като разгледа дело номер **7208** по описа за **2020** година докладвано от съдия Наташа Николова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 - чл. 228 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), във вр. с чл. 63, ал. 1, изр. второ от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба подадена от УД [фирма], представлявано от М. И. и В. Б., чрез пълномощник – адв. Н. Й., срещу Решение от 30.05.2020год. на СРС, НО, 20 състав, постановено по НАХД№ 14365/ 2019 г., с което е потвърдено Наказателно постановление /НП/ № Р - 10 - 742/12.08.2019 г., издадено от заместник-председателя на Комисията за финансов надзор /КФН/, ръководещ управление „Надзор на инвестиционната дейност“, с което на дружеството на основание чл.290, ал.9, т.2, пр.1 от ЗПФИ, е наложено административно наказание „имуществена санкция“ в размер на 5 000 лева, за извършено нарушение по чл. 60,ал.2 от ЗПФИ, във връзка с § 4, ал.2 от ДР на ЗПФИ.

В касационната жалба се твърди, че съдебното решение е постановено при допуснато нарушение на материалния закон, съществени процесуални нарушения, както и наложеното с него наказание е явно несправедливо.Твърди се, че не е извършена и законосъобразна преценка по чл. 28 от ЗАНН.От съда се иска решението на въззивната инстанция да бъде отменено, както и издаденото НП да бъде отменено, като неправилно и незаконосъобразно.В съдебно заседание по делото, чрез пълномощника си поддържат жалбата и молят въззивното решение да бъде отменено,

по съображения изложени в жалбата.Претендират разноси за двете инстанции, съобразно приложен списък.

Отвeтникът редовно призован за съдебно заседание по делото се представлява от юрисконсулт Г., която оспорва жалбата и моли съда да остави в сила решението на СРС, като правилно и законосъобразно.Претендира юрисконсултско възнаграждение. Представителят на СПП счита, че касационната жалба е основателна и доказана и моли същата да бъде уважена.

Административен съд- София-град, в настоящия касационен състав, след преценка на доказателствата по делото, изложените касационни основания и становищата на страните, при съобразяване разпоредбата на чл.218, ал.1 и 2 от АПК, приема за установено следното:

Касационната жалба е процесуално допустима, като подадена от надлежна страна, в законоустановения срок по чл.211, ал.1 от АПК, във вр. чл.63, ал.1 от ЗАНН и срещу подлежащ на касационно обжалване съдебен акт.

Разгледана по същество е неоснователна, по следните съображения:

С обжалваното решение е потвърдено Наказателно постановление /НП/ № Р - 10 - 742/12.08.2019 г., издадено от заместник-председателя на Комисията за финансов надзор /КФН/, ръководещ управление „Надзор на инвестиционната дейност“, срещу Управляващо дружество [фирма], представлявано заедно от М. П. И. и В. Б. Б., с което за това, че дружеството не е представило в КФН в законоустановения срок до 10.01.2019 г. включително, списък на лицата, които притежават непряко квалифицирано дялово участие в УД, както и данни за притежаваните от тях гласове в общото събрание към 31.12.2018 г., с което на 11.01.2019 г. в [населено място] е нарушило разпоредбата на чл.60,ал.2 от ЗПФИ, във връзка с § 4, ал.2 от ДР на ЗПФИ, поради което и на основание чл. 290, ал.9, т.2, пр.1 от ЗПФИ на същото е наложено административно наказание „имуществена санкция“ в размер на 5 000 лева.

Въззивният съд е установил фактите от значение за спора и направените изводи са правилни.

Установено е, че УД [фирма] е вписано във водения в КФН регистър за управляващите дружества. Като такова то е адресат на нормите на ЗДКИСДПКИ и подзаконовите нормативни актове по прилагането му, както и на разпоредби на ЗПФИ. Чл. 60, ал. 2 от същия предвижда, че инвестиционният посредник, съответно управляващото дружество представя в КФН два пъти годишно - към 30 юни и към 31 декември, в 10-дневен срок от посочените дати, списък на лицата, които притежават пряко или непряко квалифицирано дялово участие, както и данни за притежаваните от тях гласове в общото събрание, като справката към 31.12.2018 г. трябвало да бъде представена до 10.01.2019 г. включително.На 03.01.2019 г. Дружеството представило справка по чл.60,ал.2 от ЗПФИ, с актуална информация относно прякото квалифицирано дялово участие в капитала на УД, притежавано от [фирма], в качеството му на едноличен собственик на капитала на УД, но без данни за непряко квалифицирано дялово участие в капитала на УД. Експерт при КФН, в изпълнение на служебните си задължения, при извършена документална проверка за осъществяване на надзор върху дейността на управляващите дружества, установил гореизложените обстоятелства. С оглед на това и предвид индикации по партидата на [фирма] в ТР за непряко квалифицирано дялово участие в УД, от последното, с писмо от 15.01.2019 г. са били изискани в срок от 7 работни дни от получаване на писмото, актуализиран списък на лицата, притежаващи към 31.12.2018 г. пряко или непряко квалифицирано

дялово участие, както и данни за притежаваните от тях гласове в общото събрание на дружеството. Писмото било получено на 21.01.2019 г., но до 31.01.2019 г. същото не представило в КФН исканата информация, поради което било изпратено на 21.02.2019 г. до дружеството второ писмо с исканата информация, каквато УД отново не представило в КФН.

На 27.03.2019 г. Централен депозитар предоставил на КФН информация от която било установено, че 99,22% от капитала на [фирма] се притежава от „Х. Инвест Институт“, със седалище в Княжество Л..

Видно от изложеното дружеството не е представило в КФН в законоустановения срок до 10.01.2019 г. включително, списък на лицата, които притежават непряко квалифицирано дялово участие в УД, както и данни за притежаваните от тях гласове в общото събрание към 31.12.2018 г., квалифицирано като нарушение на чл.60, ал.2 от ЗПФИ, вр. § 4, ал.2 от ДР на ЗПФИ, за което на същото бил съставен АУАН. Въз основа на АУАН било издадено и обжалваното пред СРС НП.

Въззивният съд правилно е приел, че безспорно по делото от събраните доказателства е установено извършеното нарушение, както и същото е било правилно квалифицирано по чл. 60, ал. 2 от ЗПФИ, във връзка с § 4, ал.2 от ДР на ЗПФИ. В тази връзка е изложил и обстойно съображения, които настоящата инстанция споделя. Неоснователни са направените оплаквания в касационната жалба за стеснително тълкуване от надзорния орган на разпоредбата на чл. 60, ал. 2 от ЗПФИ.

Извършеното от [фирма] нарушение не представлява и маловажен случай на административно нарушение. Преценката на административнонаказващия орган за маловажността на случая /изрично изразена от административно наказващия орган или когато същият не е взел отношение във връзка с прилагане на чл.28 от ЗАНН/ не е израз на неговата оперативна самостоятелност, а подлежи на съдебен контрол. В конкретния случай не може да се направи извод, че извършеното от [фирма] административно нарушение, е без обществена опасност или с явно незначителна такава, тъй като то не се отличава с по-ниска степен на обществена опасност, в сравнение с други нарушения от този вид, тъй като то не може да се характеризира като малозначително. По делото са налице доказателства, че касаторът не е изпълнило указаното му от КФН и с изпратени писма от 15.01.2019 г. и 21.02.2019 г. и след изтичане на срока не е отстранил нарушението. Законнообразно определена по вид и размер се явява и наложената „имуществена санкция“, в относимата редакция.

По изложените съображения и настоящата инстанция намира, че оспореното решение е законосъобразно и като такова следва да бъде оставено в сила.

На касатора следва да се възложат разноски за юриск. възнаграждение, с оглед изхода на спора, към минималния размер от 100 лева и на основание чл. 63, ал. 5 от ЗАНН, във вр. с чл. 37 от ЗПП, вр. с чл. 27е от НЗПП.

Така мотивиран и на основание чл. 221, ал. 2 от АПК, Административен съд София-град, X-ти касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение от 30.05.2020год., постановено по НАХД№ 14365/ 2019 г., по описа на СРС, НО, 20 състав.

ОСЪЖДА УД [фирма], ЕИК:[ЕИК], да заплати на КФН сумата от 100 /сто/ лева, разноси по делото за юрисконсултско възнаграждение.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и неподлежи на обжалване.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: